خاطره‌های سبز قزوین به دست فراموشی سپرده می‌شوند

بن‌بست در نجات باغستان

قزوین - کوروس سلیمانی: باغ‌های تاریخی اطراف شهر قزوین که به باغستان سنتی معروف هستند همانند نگینی این شهر را در بر گرفته‌اند. این باغ‌ها که بنا بر منابع مکتوب، قدمتی بیش از هزار سال دارند زمانی نه چندان دور نزدیک به ۵ هزارهکتار وسعت داشت اما اکنون بر اثر بی‌تدبیری‌ها نیمی از آن از بین رفته و باقیمانده آن نیز در حال نابودی است. این در حالی است که این باغ‌ها اهمیت زیادی برای شهر قزوین دارد. افزایش رطوبت هوا و حفظ تعادل دما، جلوگیری از پدیده بیابان زایی، مقابله با ریزگرد، کاهش آلاینده‌های هوا و کنترل سیلاب‌های فصلی از کارکردهای مهم اکولوژیکی باغستان هستند که هر یک از این عوامل به تنهایی می‌تواند دلیلی برای تلاش در جهت حفظ آن باشد. در کنار آن عوامل دیگری از جمله قدمت و تنوع ژنتیکی برخی درختان و شیوه منحصر به فرد آبیاری باعث شده باغستان به‌عنوان یک میراث فرهنگی و طبیعی با ارزش شناخته شود. اما این روزها حال باغستان خوش نیست و اسیر نامهربانی‌ها گشته و زخم‌های پی در پی بر تن نحیفش زده می‌شود. تاکنون نیز هیچ اقدام مؤثری جهت جلوگیری از تخریب، توقف و تغییر کاربری این باغ ها به عمل نیامده و کاری برای مرمت و بازسازی و حفاظت آن صورت نگرفته است. آنچه مشاهده می‌شود، دست‌اندازی به حریم باغستان است و این حجم از بی‌تفاوتی و شانه خالی کردن از زیر بار مسئولیت از سوی مدیران شهری باورپذیر نیست.

اجرای طرح‌های عمرانی در داخل باغستان همواره محل مناقشه فعالان محیط زیست و انجمن‌های حفاظت از باغستان با مدیران شهری بوده است اما آن طور که باید نتوانسته سد راه این طرح‌ها شود.

علی فرخزاد معاون عمرانی استانداری قزوین با اشاره به اینکه برخی طرح‌ها جهت صیانت از باغستان اصلاح شده است به خبرنگار «ایران» گفت: «در آخرین جلسه شورای عالی معماری و شهرسازی پیرامون باغستان و پل امام رضا که پیرو بازدیدها و نشست‌های کمیته فنی شورای عالی معماری و شهرسازی صورت گرفت قرار بر این شد طرح قبلی که در طرح جامع بود حذف شود و منتقل شود به پشت تالار کشاورزی یعنی دقیقاً از منتهی الیه ابنیه‌ای که داریم این رینگ با کمترین آسیب به باغستان تکمیل شود. دومین مسأله اصلاح کمربند سبز شرق قزوین بود که در طرح قبلی از میدان شورا - بند ارنجک - میدان میندور بود که این طرح نیز به میدان شورا - بند ارنجک - میدان قدس تغییر پیدا کرد و قسمت بند ارنجک به میدان میندور حذف شد که البته این طرح در محدوده اراضی کشاورزی بود اما به هر حال در طرح بازنگری حذف شد و سوم دو پل غیرهمسطح در تقاطع کمربندی نسیم شمال و میدان انگور و رینگی که قرار بود از دو راهی همدان تا میدان انگور و تا پشت دانشگاه علوم پزشکی از داخل باغ‌ها انجام می‌شد نیز حذف شد.»

■ **باغستان رو به تخریب است**

معاون عمرانی استانداری قزوین در پاسخ به این سؤال که با حذف شدن این طرح‌ها آیا مشکلات باغستان حل خواهد شد، اظهار داشت: «به دلیل اینکه ضابطه‌های مختلف برای حفظ باغستان گذاشته‌اند تمام جلساتی که برای آن گذاشته می‌شود فقط ایرادات مطرح می‌شود اما در ارتباط با اصل قضیه که حفظ باغستان است و همه روی آن تأکید می‌کنند هیچ راهکار اجرایی و عملیاتی داده نمی‌شود. بالاخره شرایط و سبک زندگی‌ها عوض شده و از نظر اقتصادی انگیزه‌ای برای باغدار وجود ندارد و این بحث آنقدر سنگین شده که کسی وارد کار اجرایی نمی‌شود و همین باعث تخریب بیشتر باغستان شده است. خیلی از باغدارها هم با انگیزه تغییر کاربری باغ‌ها را رها کرده‌اند همه این عوامل باعث شده که به روند حفظ باغستان خوشبین نباشیم و روز به روز در حال از بین رفتن باشد.»

وی درباره اینکه در نهایت می‌توان نتیجه گرفت در حفظ و نجات باغستان بن‌بست به وجود آمده گفت: «ما هر راهکاری که ارائه می‌دهیم به هر حال یکسری افراد مخالفت می‌کنند و مانع می‌شوند و تاکنون به نتیجه نرسیده‌ایم. هیچ کس نمی‌تواند باغدار را به حفظ باغ مجبور کند. در واقع باغدارها باید راهکار ارائه بدهند و هر اتفاقی که قرار است بیفتد باید توسط آنها صورت پذیرد.»

■ **نقش غیر قابل انکار مدیریت شهری در نابودی باغستان**

محمود داوران فعال محیط زیست و عضو انجمن حفاظت از باغستان برخلاف صحبت‌های معاون عمرانی استانداری درباره اصلاح و حذف برخی طرح‌های عمرانی جهت حفاظت از باغستان به خبرنگار «ایران» گفت: «آنچه که آقای فرخزاد عنوان می‌کنند در کمربند سبز شرق قزوین حذف شده در واقع مصوب نشده و در حد پیشنهاد بوده است و ارتباطی با باغستان ندارد. آنچه که قطعی و مسلم است طرح‌های عمرانی همگی از باغستان سنتی عبور کرده‌اند یا در حال انجام است حالا شاید در این میان یکی دو پل هم حذف شده باشد که تأثیر آنچنانی بر کل مسأله ندارد. همین الان جاده‌ای در داخل رود دره تاریخی ارنجک که ۹۰۰ هکتار از باغستان را آبیاری می‌کند در حال انجام است که به طور مستقیم و غیر مستقیم این پهنه را به سمت نابودی سوق می‌دهد. پل امام رضا، پروژه نسیم شمال و خیلی طرح‌های دیگر همگی در حال اجرا هستند و حرف‌های آقای فرخزاد را به هیچ عنوان نمی‌توان پذیرفت.»

این فعال محیط زیست با اشاره به اینکه صددرصد مقصر نابودی باغستان مدیریت شهری است، یادآور شد: «برخی مدیران شهری جهت توجیه سیاست‌های که گریبانگیر باغستان سنتی در طول چندین دهه گردیده است، نمی‌کنند. انگار نه انگار مدیریت شهری و استانی وظیفه‌ای جدی دارد. نداشتن انگیزه در باغداران درست برمی‌گردد به القائات مدیریت شهری از طریق اجرای طرح ها. در سال ۱۳۹۳ باغستان سنتی تحت عنوان منظر فرهنگی جهت حفاظت به ثبت ملی رسیده است و در اساسنامه سازمان باغستان شهرداری قزوین به حفاظت از باغستان سنتی با وسعت ۳۰۰۰ هکتار موظف گردیده است. ولی درعمل شاهد تخریب‌ها، تغییر کاربری‌ها برای احداث مسکن، راه و جاده شهری، پل‌های متعدد، پارک سازی‌های غیرکارشناسی تحت عناوین پارک ژاپنی، پارک انگلیسی و.... هستیم. همین عوامل باعث می‌شود که باغدار انگیزه خود را از دست بدهد و منتظر بماند مدیریت شهری با او به توافق برسد. باغدار که خود به خود بی‌انگیزه نمی‌شود. حتی در گزارش‌هایی که توسط نهاد ریاست جمهوری در سفر آقای روحانی به قزوین تهیه شده از اراده ناکافی مدیریت شهری برای حفظ باغستان سخن به میان آمده است. این موارد همه مستند است.»

وی در ادامه با بیان اینکه هم اکنون بالغ بر ۵۰ درصد باغستان در شرایط مطلوب قرار ندارد، اظهار داشت: «ریشه اصلی مشکلات باغستان را در نوع نگاه و برنامه‌های اجرایی مدیران شهری باید جست‌وجو کرد. چطور مدیریت شهری وقتی اراده می‌کند منطقه باراجین را باوجود نامساعد بودن شرایط اکولوژیکی محیط (خاک، آب، هوا و شیب) با هزینه‌های گزاف به بوستان ملی مبدل می‌سازد حتی ریاست شورای شهر و همراهان جهت ایجاد سافاری پارک تا آفریقای جنوبی هم تشریف می‌برند و اگر لازم باشد با لوله قطوری آب شهری را جهت کاشت درختان ناهماهنگ با شرایط طبیعی به ارتفاعات منتقل می‌سازند و حتی آب رودخانه باراجین را در حالی که باغستان دچار کم آبی است به بالا می‌کشند اما در قبال باغستان کوچکترین حرکتی صورت نمی‌پذیرد. باید تأکید کنیم که اگر تاکنون باغستان سنتی قزوین روند تخریب را طی نموده علت اصلی آن را در نحوه سیاستگذاری و برنامه‌های اجرایی مدیریت شهری به مفهوم واقعی کلمه باید جست‌وجو کرد، یعنی همه نهادهایی که در شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان، شورای شهرسازی و معماری استان، کمیسیون ماده۵ و غیره، لازم است پاسخگو باشند. به‌طور مشخص در حال حاضر باز کردن گره اصلی مشکلات به دست استانداری، شهرداری، میراث فرهنگی و گردشگری، شورای شهر، راه و شهرسازی، آب منطقه‌ای و جهاد کشاورزی است و باید بیلان بدهند که تاکنون چه کار عملی برای حفظ باغستان انجام داده‌اند.»

■ **شهرداری نمی‌تواند خودش را کنار بکشد**

داوران در پایان درباره نقش شهرداری و شورای شهر قزوین در ارتباط با باغستان و هزینه کردن جهت حفاظت از آن گفت: «شهرداری نه تنها وظیفه خود در قبال حفاظت از باغستان را انجام نداده است بلکه با دخالت‌های گسترده و اجرای طرح‌های عمرانی در قبال جلوگیری از تخریب باغستان کاملاً منفعل بوده است. هنگامی که مشاور شهرداری اعلام می‌کند ۵۰ درصد باغستان شرایط مناسبی ندارد مسئولش چه کسی است. شهرداری یکسری کارهای حاشیه‌ای انجام داده که به هیچ عنوان نمی‌تواند پوششی بر اجرای سیاست‌های مخرب باشد. اهمیت تاریخی و محیط زیستی باغستان چنان است که اگر بنا بر ادعای برخی مدیران حتی اگر تعدادی از باغداران به دلایل اقتصادی تمایلی به حفظ آن نداشته باشند، پرداخت هزینه نگهداری آن از سوی مدیریت شهری نه تنها امر معقول که برای حیات سبز شهر قزوین، ضروری است.»

> **معاون استاندار قزوین:** برای حفظ باغستان قزوین هیچ راهکار اجرایی و عملیاتی داده نمی شود. شرایط و سبک زندگی ها عوض شده و از نظر اقتصادی انگیزه ای برای باغدار وجود ندارد و این بحث آنقدر سنگین شده که کسی وارد کار اجرایی نمی شود و همین باعث تخریب بیشتر باغستان شده است. خیلی از باغدارها هم با انگیزه تغییر کاربری باغ ها را رها کرده اند همه این عوامل باعث شده که به روند حفظ باغستان خوشبین نباشیم و روز به روز در حال از بین رفتن باشد

تخریب‌گرانه و ادامه تغییر کاربری‌ها در باغستان، به ادعاهای گوناگونی از جمله این که «خود باغداران عامل تخریب‌اند چون باغداری برایشان صرفه اقتصادی ندارد، دچار مشکلات ورثه‌ای هستند باغ‌ها را رها می‌کنند، نسل جدید علاقه‌ای به باغداری ندارد یا مشکلات دیگری مانند نبود راه، هجوم سارقین و...» اشاره می‌کنند اما اشاره‌ای به نقش مدیریت شهری و ماهیت طرحها و برنامه‌هایی که منشأ اصلی گرفتاری‌هایی

عکس: محمد آزاد

سد نرگسی باید ساخته شود و چاه‌های غیرمجاز بسته شوند

راه دشوار برای احیای «پریشان»

حمیرا حیدریان
خبرنگار

در چند سال اخیر به دنبال وقوع خشکسالی در استان فارس بسیاری از تالاب‌های این استان خشک شده و دریاچه پریشان که یکی از مهم‌ترین تالاب‌های فارس به شمار می‌رفت از خشکی در امان نماند. دریاچه پریشان که حالا دچار مشکلات عدیده‌ای شده، این روزها حال خوشی ندارد. از یک سو چاه‌های اطراف دریاچه داشته‌های این تالاب را به خود می‌مکد و از طرفی دیگرطرح‌های احیا منوط به تخصیص اعتبارات لازم شده است.

در این مدت تمام چشمه‌های دریاچه پریشان از بین رفته و فقط چشمه بنگ با خروجی مقدار کمی آب باقی ماند. با وجود دوسالی که این تالاب شاهد بارندگی‌های پراکنده بود به امید رفع عطش؛ اما برداشت‌های بی رویه غیر کارشناسانه و بیرحمانه امید آن را ناامید کرد تا جایی که سمور آبی دریاچه پریشان که با نام «شنگ» شناخته می‌شود ترک کاشانه کرد و راه نابودی پیش گرفت. حالا دیگر دل دریاچه پریشان پریشان‌تر از همیشه شده است تا جایی که تنها صدای موتورهای پمپ آب سکوت دلمرده باارزش‌ترین تالاب آب شیرین کشور را می‌شکند. با این حال کارشناسان محیط زیست برای احیای این تالاب همچنان امید دارند.

معاون فنی اداره محیط زیست استان فارس در گفت‌وگو با «ایران» گفت: ساخت سد نرگسی و انتقال آب از این سد به دریاچه پریشان می‌تواند راه نجاتی برای این تالاب خشک شده باشد.

نبی‌الله مرادی با ابراز تأسف از برداشت‌های بی رویه آب‌های زیرزمینی که عامل مهم در خشک شدن دریاچه پریشان است، افزود: متأسفانه طی چند سال گذشته وجود چاه‌های مجاز و غیرمجاز بدون نظارت و برداشت‌های بی رویه مشکلات عدیده‌ای را برای این دریاچه به وجود آورده است. به طوری که طبق بررسی‌های انجام شده مشخص شده بر اثر برداشت‌های بیش از حد، سفره آب زیر زمینی از کف تالاب نیز در حد پایین‌تری قرار دارد و باعث کاهش سطح ایستایی شده به گونه‌ای که با وجود بارش‌های مناسب این دریاچه همچنان خشک است و هیچ امیدی به زنده شدن آن نیست.

وی با تأکید بر اینکه باید نظارت قوی بر روی برداشت‌های زیرزمینی انجام شود اظهار داشت: طبق آمارهای موجود هزار چاه در اطراف دریاچه پریشان حفر شده که از این تعداد بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ حلقه مجاز و مابقی غیرمجاز هستند که هیچ‌گونه نظارتی برای کنترل میزان برداشت روی آنها وجود ندارد.

وی با ابراز نگرانی از برداشت بی حد و حصر از آب‌های زیرزمینی گفت: به غیر از دوسال اخیر که بارندگی‌های نسبتاً خوبی را شاهد بودیم طی چندین سال متوالی کمبود بارندگی‌ها باعث خشکی این تالاب شده است اما مهمترین و شاید تنها دلیل عمده مرگ این دریاچه را بتوان همین وجود چاه‌های مجاز و غیرمجاز دانست که هیچگونه اعمال قانونی در موردشان اجرا نمی‌شود. به طوری که در حال حاضر نزدیک این دریاچه چهار نوع محصول کشت می‌شود و هر کسی به هر حجمی که می‌خواهد از سفره آب‌های زیرزمینی برداشت می‌کند.

او یکی از راه‌های پیش روی نجات این دریاچه را ساخت سد نرگسی عنوان کرد و تصریح کرد: سد نرگسی در دست اقدام است. با اتمام کار ساخت این سد طبق بررسی‌های انجام شده قرار است بین ۱۰ تا ۲۰ میلیون مترمکعب آب این سد به دریاچه سرریز شود اما این کار منوط به تخصیص اعتبارات لازم از سوی وزارت نیرو برای این انتقال است که خود مستلزم احداث خط لوله به طول حدود ۴۰ کیلومتر است، ضمن اینکه پیش از هر اقدامی باید طبق مطالعاتی که انجام می‌گیرد مشخص شود که نوع آب سد با آب دریاچه همخوانی دارد یا خیر و در نهایت پس از این پروسه‌های ذکر شده مهم‌ترین راه نجات این تالاب همان بسته شدن چاه‌های غیرمجاز و کنترل حجم برداشت آب از چاه‌های مجاز است در غیر این صورت این دریاچه هرگز رنگ زندگی دوباره را نخواهد دید.

این مسئول محیط زیست با اشاره به اینکه پیگیری‌های لازم برای احیای دوباره این دریاچه از سوی این اداره انجام شده است، خاطرنشان کرد: محیط زیست برای برای این دریاچه واحد حفاظت از حیات وحش را دارد اما وقتی در اثر این برداشت‌های بی رویه دریاچه‌ای وجود ندارد در عمل زیستگاه حیوانات نیز از میان رفته است. گونه‌های حیوانی مهاجرت کرده‌اند، به طوری که یکی از این گونه‌ها که «شنگ» بوده است آخرین بار در سال ۱۳۸۲ در نزدیک این دریاچه دیده شده است.

مرادی با ابراز امیدواری از اینکه با ساخت سد و جلوگیری از حفاری‌های غیرمجاز و برداشت‌های بی رویه از آب سفره‌های آب زیرزمینی شاید بتوان این دریاچه را نجات داد گفت: متأسفانه از سال ۱۳۸۴ هیچ گونه پرنده مهاجری در دریاچه پریشان دیده نشده است.

ایران در ایران

۵۰ هزار هکتار اراضی کشور زیر کشت گیاهان دارویی می‌رود

شهرکرد- معاون برنامه‌ریزی، توسعه و مدیریت منابع سازمان جنگل‌ها و مراتع با اشاره به اهمیت کشت گیاهان دارویی در توسعه اقتصادی و رفع نیاز جوامع محلی به منابع طبیعی گفت: امسال ۵۰ هزار هکتار اراضی مستعد کشور زیر کشت گیاهان دارویی می‌رود.

به گزارش ایرنا، عبدالرضا بازدار با اشاره به اهمیت اجرای طرح‌های حوزه منابع طبیعی در سال جهش تولید افزود: برنامه‌ها و اولویت‌های این سازمان در قالب ۹ برنامه در ۹۹ طراحی و تدوین شده است. وی گفت: توسعه کشت گیاهان دارویی در عرصه منابع طبیعی با مشارکت مردمی از برنامه‌های طرح ۹ در ۹۹ است که گیاهان دارویی متناسب با ظرفیت هر استان کشت می‌شود.

وی با اشاره به اینکه اجرای طرح کاداستر (سند تک‌برگی) ۳۲ میلیون هکتار از اراضی ملی و منابع طبیعی در دستور کار امسال قرار دارد، افزود: ثبت ذخیره‌گاه جنگلی در استان‌ها از دیگر برنامه‌های سال‌جاری در این سازمان در سطح کشور است. بازدار افزود: توسعه زراعت چوب برای تأمین چوب مورد نیاز صنایع چوب و کاهش وابستگی به جنگل‌های کشور و جلوگیری از تخریب جنگل از دیگر برنامه‌های سال‌جاری این سازمان است که طرح توسعه زراعت چوب در ۳۰ هزار هکتار از اراضی منابع طبیعی و با مشارکت مردم اجرا می‌شود.

شهر زیرزمینی خمین به روی گردشگران باز می‌شود

اراک - رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان خمین گفت: شهر زیرزمینی تهیق خمین در قالب تفاهمنامه جهت مرمت بهسازی و بهره‌برداری به شورای بخش کمره واگذار شد.

به گزارش اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان مرکزی، علی مشهدی با اعلام این خبر افزود: موانع گردشگرپذیر شدن شهر زیرزمینی تهیق در خمین اکنون کوتاه‌تر شده و این نوید را می‌توان داد که تا نوروز ۱۴۰۰ این شهر خفته در اعماق خاک که به‌جامانده از دوران ایلخانی است برای ورود گردشگران مهیا می‌شود.

وی افزود: شهر زیرزمینی تهیق که به صورت دستکند جهت اسکان و حفظ جان مردم در برابر خطرات احتمالی، جنگ، اختلافات قومی و قبیله‌ای در بستر کنگلومرایی زمین‌های اطراف روستای مذکور و در مجاورت بقعه متبرکه امامزاده زینب خاتون شهرستان خمین ایجاد شده است، پس از ثبت در فهرست آثار ملی در دو فصل مورد کاوش باستان‌شناسی قرار گرفته است.

او افزود: براساس درخواست شورای بخش کمره جهت مرمت، ساماندهی و بهره‌برداری در قالب تفاهمنامه فی‌مابین اداره کل میراث فرهنگی استان مرکزی و فرمانداری شهرستان خمین در بازه زمانی مشخص و با نظارت کامل و جامع جهت حفظ آثار تاریخی، پس از مراحل مرمت و ساماندهی جهت بازدید عموم به بهره‌برداری خواهد رسید.

او افزود: شهر یا پناهگاه زیرزمینی تهیق مربوط به دوره ایلخانی در استان مرکزی است و در شهرستان خمین، بخش کمره، دهستان خرمدشت، روستای تهیق واقع شده است. در این شهر زیرزمینی بعد از عبور از اتاق‌ها، راهرویی دالان شکل و پیچ در پیچ با ارتفاعی بسیار کوتاه وجود دارد. راهروبی باریک و کوتاه که در طول مسیر چاه‌هایی در اطراف آن پدیدار می‌شوند. این اثر در تاریخ ۲۰ اسفند ۱۳۸۵ با شماره ثبت ۱۸۰۱۵ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید.

فرماندار ثلاث باباجانی از مردم روستای شیخ‌صله عذرخواهی کرد

کرمانشاه - فرماندار شهرستان ثلاث‌باباجانی به دلیل مسمومیت تعدادی از اهالی «شیخ‌صله» بر اثر استفاده از آب آلوده و کوتاهی‌های صورت گرفته از مردم این روستا عذرخواهی کرد.

یدالله شکری در جلسه ستاد مدیریت مبارزه با کرونا ثلاث باباجانی افزود: دستگاه‌های مسئول باید وظایف و مسئولیت‌های خود را بویژه در جلوگیری از وقوع بحران به بهترین شکل ممکن انجام دهند تا خطری سلامتی مردم را تهدید نکند.

فرماندار ثلاث باباجانی اظهار داشت: هیچ‌گونه قصور و کوتاهی در زمینه سلامت مردم قابل اغماض و پذیرفتنی نیست و دستگاه‌های قضایی و بازرسی به بحران شیخ صله ورود کرده‌اند.

شکری ادامه داد: هم‌اکنون بیش از ۴۰ روستای شهرستان زیرپوشش شبکه آب و فاضلاب قرار ندارد و ضروری است شرکت آب و فاضلاب نسبت به تحت پوشش قراردادن آنها اقدام و فرمانداری نیز همکاری لازم را خواهد داشت.

وی اضافه کرد: براساس اعلام دانشگاه علوم پزشکی استان، شهرستان ثلاث باباجانی در آغاز بحران کرونا، در وضعیت قرمز قرار گرفت و انتظار می‌رود مردم شهرستان همچون گذشته با ستاد مدیریت مبارزه با کرونا همکاری لازم را داشته باشند.

فرماندار ثلاث باباجانی افزود: ساماندهی خوابگاه‌ها و به حداقل رساندن کلاس‌ها برای جلوگیری از تجمیع دانش‌آموزان از سوی آموزش و پرورش و ممنوع بودن آیین‌های عزاداری و جشن از جمله موارد ضروری است که باید مورد توجه قرار بگیرد.

شکری با بیان اینکه مراکز عمومی موظف به رعایت دستورات بهداشتی و تداوم و حفظ فاصله‌گذاری اجتماعی هستند، تأکید کرد: هرگونه فعالیت ورزشی فقط با استعلام و کسب نظر از شبکه بهداشت و درمان، رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و بهداشت فردی و عمومی مجاز خواهد بود.

شهرستان ثلاث باباجانی حدود ۳۶ هزار نفر جمعیت دارد و دارای سه بخش مرکزی، ازگله و زمکان با ۲۰۹ روستا است که ۱۶۷ روستای آن دارای سکنه است.

در جریان آلودگی آب روستای شیخ صله به فاضلاب در هفته گذشته بیش از ۳۲۰ نفر از مردم این روستا مسموم شدند.

برای ۳۶ هکتار از اراضی کشاورزی استان همدان سند تک برگی تهیه شده است

همدان - خبرنگار «ایران»: مدیر امور اراضی سازمان جهاد کشاورزی استان همدان گفت: طرح حد نگاری و تهیه سند تک برگی زمین‌های کشاورزی تاکنون برای ۳۶ هکتار از اراضی کشاورزی استان تهیه شده است و برای ۱۷۰ هکتار دیگر هم طرح حد نگاری زمین‌ها در حال انجام است.

هوشنگ کرمی در گفت‌وگو با خبرنگاران که به‌صورت برخط برگزار شد اظهار داشت: از ابتدای امسال تا کنون بیش از ۷۰۰ مورد ساخت ساز و تغییر کاربری در باغات و اراضی استان شناسایی و تحت پیگرد قانونی قرار گرفته است. وی افزود: از این تعداد تخلف شناسایی شده ۱۵۰مورد آن قلع و قمع و دیگر پرونده‌ها در مراجع قضایی در حال صدور رأی می‌باشد.

کرمی با بیان اینکه از یک میلیون و ۷۰۰ هکتار از اراضی استان نیمی از آن اراضی کشاورزی است افزود: اجرای طرح کاداستر یا حد نگاری زمین‌ها کمک می‌کند تا محدوده‌بندی زمین‌ها کامل مشخص شود و اختلافات بین کشاورزان با هم و با دستگاه‌های اجرایی مانند شهرداری، اوقاف و امور خیریه و منابع طبیعی و آبخیزداری کاهش پیدا کند.

وی اضافه کرد: اولین گام در صدور سند؛ رفع تداخلات است که طی سه ماه گذشته افزون برببش از ۳۶ هزار هکتار از اراضی کشاورزی استان همدان رفع تداخل شده است. وی بابیان اینکه در ادامه رفع تداخلات اراضی، حدنگاری انجام و مالکیت‌ها به‌صورت موزاییکی مشخص می‌شود، گفت: تفاهمنامه‌ای بین سازمان ثبت و وزارت جهاد کشاورزی منعقد شده تا برای اراضی حدنگاری شده، با توجه به شرایط؛ سند صادر شود.